

Pýcha Hanby – 1.časť

Veľa krát je pocit hanby u človeka zároveň spojený s veľkým strachom, že by sa ostatní ľudia dozvedeli, že ich oklamal. A práve toto je ten gordický uzol, ktorý v človeku pýcha hanby v spolupráci so strachom vytvorí. Pocit viny v človeku potom spoločne vytvorí pýcha hanby a pýcha obeť, pretože predtým nepovedal tým druhým ľuďom pravdu a vedome ich oklamal. Zároveň má človek v sebe veľký chaos, lebo ho ovláda aj niektorá z hláv prejavenej formy pýchy, ktorá ho potom preklápa do pozície a pýchy obeť, práve preto, že v konečnom dôsledku tých druhých ľudí klamal.

Práve Pýcha hanby potom vytvorí v človeku pocit, že on je za to všetko čo sa stane potom, ako tých ľudí oklamal, zodpovedný a tak priamoúmerne veľkosti pýchy hanby a obeť v ňom narastá pocit viny. Keď človek dovoľí v svojom živote strachu a pýche, aby začali riadiť jeho život, tak toho človeka potom pýcha úplne zničí.

Vysvetlil si mi, že v tomto prípade v človeku funguje nevedomý vzorec správania:

Klameme samých seba a aj iných ľudí preto, lebo sa hanbíme, že by pravda o tom, že je všetko úplne inak, vyšla najavo. Avšak nedokážeme vidieť, že práve tým, že sa hanbíme, tak klameme najmä samých seba o tom aký vlastne sme, lebo sme zároveň aj v pozícii a pýche obeť a nedokážeme vidieť práve to, aký sme a ako veľmi sa mýlime. V tejto chvíli tu pôsobí okrem pýchy hanby aj pýcha dokonalosti, ktorá v človeku vytvára presvedčenie, že on sa nikdy nemýli, čím následne ospravedlňuje svoje klamstvo.

A toto je uzatvorený kruh, v ktorom sa ten človek potom stále pohybuje.

Už vieme, že na Matke Zemi platí štvorkový princíp, ktorý tvorí rovnoramenný križ alebo štvorlístok, ktorý je vytvorený dvoma ležatými osmičkami, ktoré sú v ich strede na seba kolmo postavené. Keď je tento štvorlístok tvorený strachom, tak sú v ňom nasledujúce energie :

Vodorovná rovina je tvorená tak, že vľavo je pýcha obeť a napravo je niektorá z hláv prejavenej formy pýchy (nadradenosť, dôležitosť, výnimočnosť, dokonalosť, nadutosť, falošná hrdosť, moc, chamtivosť, samolúbosť, márnivosť, namyslenosť, rozmarnosť, túžba po obdive a sláve, všemocnosť, vyvolenosť, neomylnosť, nedotknuteľnosť, urazenosť), ktoré sa potom preklápajú z prejavenej formy pýchy do pozície a pýchy obeť, ako na „hojdačke“, čím vytvárajú v človeku chaos.

Zvislá rovina je taká, že hore je strach a dole je potom pocit viny.

V priesečníku týchto dvoch rovín (ležatých osmičiek) je uložená falošná zodpovednosť, teda taká, ktorú sme ako ľudská bytosť nedokázali prijať, alebo taká, ktorá patrí tým druhým ľuďom, ale práve túto falošnú zodpovednosť sme prijali na svoje plecia.

Keď je ten štvorlístok tvorený Láskou, tak je tvorený nasledovne :

Vodorovná rovina je tvorená tak, že vľavo je minulosť, v strede je naša vlastná zodpovednosť, ktorú plne prijímame bez podmienok a napravo je prítomný okamih, čo je naša prítomnosť, v ktorej si tvoríme budúcnosť. Ale môžeme to vnímať aj tak, že vľavo je minulosť, v strede je prítomný okamih a prítomnosť a napravo je naša budúcnosť. Závisí to od okolností a vnímania toho konkrétneho človeka, pretože ako ľudia nie sme rovnakí a každý z nás to potrebuje vnímať inak, aby to dokázal pochopiť. Zvislá rovina je taká, že hore je Láska, v strede je naša vlastná zodpovednosť a dole je prijatie.

Prosím o hlbšie vysvetlenie tohto princípu.

Ocitla som sa na vrchole pyramídy Lásky, ktorá majestátne stojí spoločne s pyramídou Slnka nad mestečkom Visoko na území dnešnej Bosny a Hercegoviny.

Viem, že som Eleonóra a predtým ako prišla na Matku Zem mimozemská civilizácia, pracovala som ako strážkyňa pyramídy Lásky.

Začali sa mi ukazovať udalosti, ktoré sa odohrali v tých dávnych dobách pred 80-tisíc rokmi. Na Groganelov príkaz dovliekli Eleonóru na pyramídu Lásky dvaja vojaci. Groganel pristúpil k mužovi, ktorý mimozemšťanov viedol a povedal mu : „Môžeš ju pokoriť, aby sa konečne naučila ma poslúchať!“

Ten muž sa volal Radehut a po slovách Groganela sa škodoradostne uškrnul. Pozrel sa najprv s opovrhnutím na Eleonóru a potom povedal Groganelovi: „Nemusíš mať žiadne obavy! Keď Ti ju vrátim, bude krotká ako baránok!“

Eleonóra tam stála hrdo so vztýčenou hlavou pred mužmi z mimozemskej civilizácie v dlhých bielych šatách so zviazanými rukami a nohami, aby nemohla utiecť.

V tej chvíli dobehla na pyramídu Lásky Groganelova matka Kriniša a už z diaľky kričala na svojho syna : „Čo to robíš? Zastav ich!“

Celá zadýchaná pokračovala : „To predsa nemôžeš dopustiť!“

Groganel rýchlym krokom pristúpil k matke a potichu jej povedal: „Prestaň kričať! Tu nemôžem už nič urobiť! Dal som mu svoje slovo!“

Kriniša prudko mykla rukou, aby zastavila synove reči a nahnevane mu povedala: „Čo si sa zbláznil? Prečo si im vydal Eleonóru? Všetci oni ju zabijú!“

Groganel matke nervózne oponoval: „Neboj sa, nič jej neurobia, len ju naučia poslúchať!“

Zlostne sa pozrel na Eleonóru a ďalej matke vysvetľoval: „Zase ma pred Radehutom ponížila.“

Plný hnevu pokračoval: „Nemôžem predsa dovoliť, aby ma ponižovala žena! Musel som zakročiť!“

Matka sa posmešne syna spýtala : „A čo také Ti urobila?“

Groganel sa zlostne pozrel na matku a nahnevane jej odpovedal: „Zase odmietla moju žiadosť, aby sa za mňa vydala a stala sa mojou manželkou!“

Matka sa pousmiala a pragmaticky synovi povedala: „Ale to predsa už vieš! Hovorí Ti to predsa dlhé roky!“

Groganel rozhorčene matke oponoval: „Ale teraz, keď sa stala vdovou, tak si ma mohla zobrať za svojho manžela. Som predsa najmocnejším mužom na Zemi !“

Matka sa smutne pozrela na svojho syna a pokračovala: „Eleonóra Ťa nemiluje a nikdy Ťa nemilovala! Ona si Ťa nikdy za svojho manžela nevezme!“

St'ážka si povzdychla a potom dodala: „A už by si to mohol konečne pochopiť!“

Groganel nahnevane na matku vyštekol: „Ale preto ma ešte nemusí ponižovať!“

Matka sa syna potichu spýtala : „A čo také Ti povedala!“

Groganel s trpkosťou v hlase matke povedal : „Povedala mi, že radšej by zomrela, než by sa mala stať mojou manželkou.“

Kriniša sa pozrela synovi do očí a pokračovala: „Aspoň bola voči Tebe úprimná a mala v sebe odvahu, aby Ti povedala pravdu.“

Usmiala sa na syna a láskavým tónom hlasu dodala : „Neklamala Ti , tak čo Ťa, tak ponížilo?“

Groganel jej zlostne odpovedal: „Práve to, že ma znovu odmietla!“

Kriniša si povzdychla a povedala synovi: „Zastav toho mimozemšťana, lebo Eleonóre ublíži.“ Groganel s trpkosťou v hlase povedal svojej matke: „Už som Ti povedal, že nemôžem do toho zasiahnuť!“

Nadýchol sa a nahnevane pokračoval: „Uvedom si, že aj keby som v tejto chvíli chcel niečo urobiť, tak nemôžem, pretože nemôžem predsa zmeniť svoje slovo, ktoré som mu dal!“

Pozrel sa na spútanú Eleonóru a potom s odhodlaním v hlase dodal: „Čo by som to bol za vodcu?! Však by ma prestali rešpektovať!“

Potom sa najprv pozrel na svoju matku a potom na vojakov, ktorí priviedli Eleonóru na pyramídu Lásky a prikázal im: „Podťe sem!“

Vojaci poslušne pristúpili ku Groganelovi, ktorý im potichu povedal: „Moja matka sa necíti dobre. Pomôžte jej a odveďte ju domov!“

Vojaci poslušne chytili Krinišu pod pazuchy, zodvihli ju zo zeme a napriek jej protestom ju niesli preč z pyramídy Lásky. Groganel kráčal za nimi a ani sa neotočil, aby nemusel vidieť, čo sa potom na pyramíde Lásky udialo.

Keď Groganel spolu so svojou matkou Krinišou a vojakmi odchádzal preč, Radehut, ktorí mimozemšťanov viedol, sa zlovestne pozrel na Eleonóru. Potom sa od nej otočil a pyšným hlasom vydal svojim mužom príkaz: „Strhnite z nej tie šaty!“

Aby ste mohli lepšie pochopiť, čo sa na pyramíde Lásky medzi pozemskou ženou a mužmi z mimozemskej civilizácie udialo, je potrebné povedať najprv pár slov o obidvoch civilizáciách, ktoré sa v tých dávnych časoch stretli na Matke Zemi.

Muži z mimozemskej civilizácie nemali žiadnu úctu k ženám a k ženskému telu. Správali sa k nim nadradene, nesmierne bezohľadne, agresívne a kruto. Znásilňovaním ich ponižovali, čím si ich podmaňovali. Oni boli v svojej pýche a nadradenosti presvedčení o svojej výnimočnosti a najmä technickej vyspelosti nad civilizáciou pozemských ľudí, ktorí vtedy žili na Matke Zemi. Boli presvedčení o svojej pravde a nepovažovali ľudské bytosti a najmä pozemské ženy za rovnocenné bytosti vo vzťahu k sebe samým.

Napriek vysokému stupňu inteligencie a technickým znalostiam, mimozemšťania nedokázali cítiť, nemali žiadne emócie a nechápali, čo to znamená milovať. Aby ste to vedeli lepšie pochopiť, môžete si ich predstaviť ako ľudí, ktorí vôbec nič nevedia o fyzike, nič nevedia o jej zákonoch a zákonitostiach a nerozumejú tomu ako fungujú a tak fyziku nechápu. A títo mimozemšťania nevedeli nič o citoch a emóciách. A oni ani nevedeli, že nič o citoch nevedia a tak nechápali, čo je z pohľadu ľudských bytostí, ktoré vtedy žili na Matke Zemi zlé, ale taktiež nechápali ani to, čo je dobré. Najmä mužom v tejto mimozemskej civilizácii chýbala emocionálna vyspelosť a schopnosť cítiť. Nemali v sebe žiadny súcit, žiadnu spolupatričnosť, žiadnu empatiu. Oni chápali a vedeli len to, že na svoje prežitie niečo potrebujú a to si jednoducho zoberú. Avšak nebolo to o tom, že oni by chceli zámerne niekomu robiť zle, lebo to v tej podstate nechápali a nepoznali.

Vedeli, že na to, aby sa mohli rozmnožovať, potrebovali nejaké ženy, ktoré im zabezpečia tú ďalšiu generáciu. A toto zase z ich uhla pohľadu nebolo nič zlé, lebo oni nechápali, že to, čo robia, je zlé. Nedokázali cítiť, nemali žiadne pocity, nemali emócie a tak nedokázali milovať a ani nedokázali chápať Lásku.